

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Opus pulcherrimu[m] de tribus vsitatis christianoru[m]
actibus: oratione videlicet: ieiunio [et] elemosyna**

Guntherus <Parisiensis>

Basilee, 1507

VD16 G 4140

Capitulu[m] tertium.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30791

quia nunq̄ vixerunt: et morte plena sunt/et mortē afferūt:et ad vite meritū viuificari non possunt:quīs omnino p penitentiā deleant: put glacies frigida vocat: qz nunq̄ calefieri pōt: s; semp frigida est/et semper infrigidat: licet ita resoluti possit vt omnino nō sit. Scda hō nō solū mortua sed et mortificata siue exaiata nūcupantur: qz cū prius vixerūt/ viuere desiere: sic cadauer hoīs mortuū dicim⁹: qz vixit et desijt: et vita cedēte mortificatū ē. Tertia idō n̄ mortua dicūt/ qz pri⁹ vixerint et vita priuata sint: s; qz inanimata sunt: et nōdū viuūt: sic et fetū ante aie infusione mortuū solemus appellare: nō qz vixit et desijt: sed qz viuere nōdū cepit. Dicunt hec eadē etiā iforma: qz nōdū p charitate informata sunt: s; sūt velut fetus informis an dispositionē mēbroz: aut sic qdā liniamēta pictoris an coloris appositionē. Quarti hō gener⁹ opa ideo mortua vocant: qz nō solū inutilia sūt: s; etiā nociua/ licz contra meritū mortis eterne: pctā em̄ sūt s; venialia/ nisi p cōtempnū placere icipiāt: tunc em̄ (vt dictū ē) mortaliū mutuant effectū. Dicunt aut mortua eo loquēdi typo q mortuū hoīez dicim⁹: q nō solū sibi/ et alijs iutilis est/ s; etiā pnciosus. Dicunt etiā morbida vl' morbifera: qz morbuū hūane conditionis ex q

nascunt manifestant: et morbuū aie inferūt: sic egra signa et syn tomata pbyfici dicūt: qz egrietudinem ex q oriunt et manifestant et aggrauant.

Capitulū tertium.

Sed iā his diuti⁹ imorati: nec ab re vt credim⁹: nisi forte alif lectori videri debet: ad seqntia pcedamus. Et de ifidelib⁹ qdē id qd rei veritas habere videbat/ hacten⁹ dixisse sufficiat. Fidelis autē si qd orando petit: aut iust⁹ sit/ aut iniustus/ necesse ē. Porro si iustus: vel in sua iusticia finaliter pmās⁹: vl' ad neq̄tā relapsurus. Similit' iniust⁹ i sua iniq̄tate decessurus: vel ad iusticiā reditur⁹. Orat ergo iust⁹ i iusticia pmās⁹: vt belias cū clauderet celū p̄cib⁹: et iterū apiret. Orat ad neq̄tā relapsurus iustus/ vt salomō edificiorēplifelicif cōsumato. Orat iniustus ad iusticiā rediturus: vt dauid adulterio simul et homicidio maculat⁹. Orat iniustus cū sua iniq̄tate de hac vita migratur⁹/ qlis erat iudas que saluator cū ceteris aplis orare docuit: cū esset fur et latro: de quo scriptū est i psalmo: Oratio ei⁹ fiat in detm̄. Dis autē q cū iusticia decessurus est/ haud dubie ad sortē p̄tinet electozū: q autē cū iniq̄tate migratur⁹/ ad numerū reproboz: qliscūqz fuerit hic vl' ille: siue fidelis bon⁹ aut malus/ siue gētilis aut iude⁹:

3. Reg. 17. 18.

3. Reg. 8.

2. Reg. 11. 12.

Math. 6.

Job. 12.

Ps. 108.

aut etiā heretic⁹. De illis autē electis ⁊ reprobis hic accipi volumus: q̄ ab eterno vl' reprobati sūt vl' electi. Dicunt em̄ vtrūq̄: modo scdm̄ etnā dei p̄scientiā: modo scdm̄ p̄sentē et forte nō p̄mansurā iusticiā aut neq̄tiam. De p̄ma electiōe dicit apōstolus. Qui elegit nos an̄ mūdi p̄stitutionē. De scdo dicit in iob: qz esce behemot electe sunt: q̄a malign⁹ hostis nōnūq̄ eos q̄ p̄ p̄sentē iusticiā electi videbatur/absorbet ⁊ sibi incorporat. Itē de p̄ma reprobatione legitur in malachia: Nūq̄d nō f̄t esau iacob. Et iacob q̄dem dilexi: esau autēz odio habui. Dissidē dei: reprobare est. De scdo hō in eodē ap̄lo: Prop̄ h̄ tradidit eos deus in reprobū sensū vt faciāt ea q̄ nō p̄ueniūt. Nō em̄ hoc intelligēdum est/de eterna reprobatione cui⁹ nulla ē causa: s̄z d̄ ill' reprobis accipi debet/ q̄ merito minorz neq̄tie quam relinq̄re nolūt: deo deserēte labunt̄ in maiorē: vt q̄ in sordib⁹ est/ sordescat adhuc.

Liber tertius: de scdo cōtēto oratiōis.

H de p̄mo q̄dem cōtēto orōnis / videlz quis petat: ideo diligent̄ p̄secuti sum⁹: qm̄ ex hac distictiōne et alijs q̄ sequūtur eliciēdū erit/ quātū deus ap̄ire dignabitur: id q̄ q̄siru difficile est/ scitū hō difficillimū: videlicet de obtinētia siue effectu oratiōis. Nūcigit̄ d̄ scdo. i. q̄d petat: nō

minori diligētia q̄rendū est.

Capitulum primū.

Refert enim quid petat orans: vtrū videlz bonum petat: an malū petat seu deprecet̄: an id petat q̄d ī sui q̄dē natura nec bonū nec malū est: q̄d mediū siue idifferens cōgrue pōt appellari. Bonū autē h̄ volum⁹ accipi: tā vitā eternā: q̄z omne id q̄d ad ipsam p̄merendā ⁊ capescēdā copatur ⁊ adiuuat. Malū vero p̄traria ratiōe: vel mortē p̄petuā: vel q̄cqd ad illā impellit ⁊ aggrauat. Mediū hō q̄d ī sui natura nec bonū nec malū est/ fm̄ p̄dictam boni ⁊ mali acceptiōne: s̄z ex vsu bene vel male vrentiū/ bonū malū ve efficit. Hoz̄ ḡtriū q̄dlibet/ in diuersa sp̄ez mēbra diuidit̄. Bonū q̄d p̄pe/ aliud ē remuneratoriū id ē vita etna: aliud vite eterne meritū: aliud meritoriū: aliud inspiratoriū: aliud p̄paratoriū. Bonū q̄d ē vita eterna: nil aliud ē q̄z de⁹ q̄ sūme bon⁹ ⁊ sūmū bonū: ⁊ oīm bonoz cā et finis est. Bonū etne vite/ meritū bonū op⁹ ē. i. bon⁹ act⁹: siue interior/ vt mentz: siue exterior/ vt corpis. Bonū meritoriū ē p̄t⁹ id ē bona q̄litas mēt̄z q̄ ē velut q̄ddā boni opis istrumētū. Bonū inspiratoriū est infusio gr̄e sp̄eal: ex q̄ illa bona q̄litas mēt̄is p̄creat̄. Bonū hō p̄paratoriū remissio ē pctōz p̄ cōrritiōne cordis: q̄bus manentibus nūq̄z hō ad cetera posse. eē idē.

Eph. I.

Job. 40.

Malach. I.

Rom. I.

Apoca. 22.